

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

**13 noiembrie 2019**

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, în cauza penală în privința lui

***Rodideal Vitalie XXXXX, născut la XXXXX.***

*Termenul de examinare a cauzei:*

***prima instanță:***

*de la 25.10.2017 – până la 04.01.2019*

***instanța de apel:***

*de la 21.02.2019 – până la 20.03.2019*

***instanța de recurs ordinar:***

*de la 31.05.2019 – până la 13.11.2019*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1<sup>1</sup>) Cod de procedură penală, legal executată.

**A C O N S T A T A T :**

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 04.01.2019, a fost încetat procesul penal în privința lui Rodideal Vitalie în baza art. 352<sup>1</sup> Cod penal, cu liberarea ultimului de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

A fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la Rodideal Vitalie a cheltuielilor de judecată în sumă de 1110,26 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: ***Rodideal Vitalie XXXXX***, activând în funcția de inspector al Postului vamal Ungheni, Biroul Vamal Ungheni, numit în funcția respectivă în baza ordinului nr. XXXXX din XXXXX al directorului general a Biroului Vamal Centru, fiind astfel persoană cu funcție publică și respectiv, conform prevederilor art. (3) alin. 1) lit. f) al Legii nr. 1264 din 19.07.2002 privind declararea și controlul

veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere, fiind subiect al declarării veniturilor și proprietăților deținute, a depus la XXXXX în adresa Comisiei Naționale de Integritate a Republicii Moldova, declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2015, care, în conformitate cu prevederile art. 5 al Legii nr. 1264 din 19.07.2002, este obligatorie spre depunere, constituind un act public, personal și irevocabil, care se face în scris și pe propria răspundere, fiind producător de consecințe juridice de ordin contravențional sau penal, stipulate în art. 14 alin. (2) și (3) al Legii nominalizate, în care intenționat nu a declarat venitul obținut în anul 2015 în sumă de 578 354 lei, sub formă de dividende de la SRL „XXXXX XXXXX”, în cadrul căreia, în perioada cuprinsă între XXXXX și XXXXX acesta a fost unicul fondator și concomitent a activat în calitate de administrator.

3. Sentința pronunțată la 04 ianuarie 2019, a fost atacată cu apel de către inculpatul Rodideal Vitalie, la **14 ianuarie 2019**, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat, deoarece la momentul comiterii pretinsei fapte, aceasta nu era prevăzută de legea penală, respectiv fapta incriminată nu întrunește elementele componente de infracțiune.

3.1. În motivarea cererii de apel, inculpatul a menționat că:

- sentința contravine circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, or, în virtutea prevederilor alin. (4) art. 29 Cod procedură penală, era necesar ca instanța să-și onoreze obligația și să se pronunțe motivat, în hotărârea emisă, dacă a avut loc sau nu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil;

- soluția instanței este ilegală, neclară, nemotivată și imprevizibilă, fiind bazată pe presupuneri, ne fiind constatat că inculpatul a comis cu vinovăție faptele, sau acțiunile incriminate, acestea fiind doar o versiune, obligația părții acuzării fiind de a demonstra învinuirea dincolo de orice dubiu, în realitate lipsa fiind elementele obligatorii ale componenței de

infracțiune, care ar permite tragerea la răspunderea penală, or, la momentul comiterii pretinsei fapte, legea penală nu era clară și explicită, fapta incriminată nu era prevăzută de legea penală, fapt univoc constatat și în practica judiciară și conform notei explicative la legea penală;

- în Hotărârea din 22 iulie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 125 lit. b) din Codul penal, a art. 7 alin. (7), art. 39 pct. 5), art. 313 alin. (6) din Codul de procedură penală și a unor prevederi din articolele 2 lit. d) și 16 lit. c) din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție, Curtea Constituțională a Republicii Moldova, a statuat: interpretarea strictă a legii penale este un corolar direct al principiului legalității penale, a cărui valoare juridică este recunoscută atât în legislația națională, cât și în cea europeană, în cauza Dragotoniuc și Militaru-Pidhorni c. României (hotărârea din 24 mai 2007) Curtea Europeană a statuat: „Ca o consecință a principiului legalității condamnărilor, dispozițiile de drept penal sunt supuse principiului de strictă interpretare”;

- pentru a reține comiterea infracțiunii, de care este acuzat, procurorul trebuia să probeze dincolo de orice îndoială rezonabilă faptul că, Rodideal Vitalie fiind subiect al declarării veniturilor și proprietăților deținute, a depus la XXXXX în adresa Comisiei Naționale de Integritate a Republicii Moldova, declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2015, care, în conformitate cu prevederile art. 5 al Legii nr. 1264 din 19.07.2002, este obligatorie spre depunere, constituind un act public, personal și irevocabil, care se face în scris și pe propria răspundere, fiind producător de consecințe juridice, de ordin contravențional sau penal, în care intenționat nu a declarat venitul obținut în anul 2015 în sumă de 578 354 lei sub formă de dividende de la SRL „XXXXX XXXXX”;

- aceste omisiuni au fost admise, însă, nu au fost făcute intenționat, ci din necunoașterea și neclaritatea legii, la fel cum aceste pretinse fapte, adică declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2015, nu este un act public, producător de consecințe juridice, inclusive nici de ordin contravențional și nici de ordin penal;

- a declarat la Inspectoratul Fiscal acest venit obținut în anul 2015, în sumă de 578 354 lei sub formă de dividende de la SRL „XXXXX XXXXX” și a achitat impozite din el, fapt care denotă, că deja a făcut publice aceste venituri și pur și simplu nu era nici un rezon și nici o logică să nu le declare și în declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2015, rezultând evident că această omisiune a fost admisă nu intenționat, ci din

necunoaștere/neclaritate de lege, fapt care exclude latura subiectivă a infracțiunii;

- pretinsa faptă nici nu întrunește elementele infracțiunii, ceea ce denotă absența temeiului juridic de tragere la răspunderea penală. Or, este cunoscut că conform al. (1) art. 14 Cod penal, infracțiunea este fapta prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu o formă de vinovăție. Iar în conformitate cu articolele 50-52 Cod penal, Legea prevede unicul temei pentru răspunderea penală, acesta fiind componența infracțiunii, sau totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal;

- la caz, nu persistă latura subiectivă a infracțiunii, adică intenția directă, pentru că nimeni nu poate fi categoric cert în ceea ce privește, a cui poziție este indubitabilă, privind quantumul declarației și nimeni nu a infirmat poziția inculpatului în ceea ce privește că el într-adevăr de bună credință s-a greșit, pentru că credea că a procedat absolut în limitele legii;

- articolul 352<sup>1</sup> Cod penal, prevede răspunderea pentru declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe;

- odată cu intrare în vigoare a Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative, nr. 134 din 17.06.2016, intrată în vigoare la 01.08.2016, modificarea la articolul 352<sup>1</sup> Cod penal, și completarea acestui articol cu un alineat separat, se va referi de falsul în declarațiile de avere și interese personale, a și apărut răspunderea penală pentru infracțiunea prevăzută de art. 352<sup>1</sup> Cod penal (în redacția de până la modificările prin Legea nr. 134 din 17.06.2016, intrată în vigoare la 01.08.2016), care deja nu mai are ca semne obligatorii secundare: un scop bine determinat și anume cu scopul producerii unor consecințe juridice pentru sine sau pentru o terță persoană;

- până la aceasta, acțiunile incriminate inculpatului, nu cădeau sub incidența legii penale, deoarece pentru aceasta trebuie să fie constatat semnul obligatoriu secundar: un scop bine determinat și anume cu scopul producerii unor consecințe juridice pentru sine sau pentru o terță persoană, semn care lipsește în speță;

- art. 352<sup>1</sup> Cod penal nu se poate aplica în cazul său, deoarece în acea redacție a legii, existau anumite dubii de claritate, care nu pot fi interpretate extensiv defavorabil, or, norma penală se subordonează principiului legalității. De aici rezultă că atât infracțiunile cât și pedepsele pentru săvârșirea acestora trebuie să fie explicit prevăzute de lege. Totodată legea trebuie să fie previzibilă și accesibilă, nefiind clară, nu poate fi aplicată, or, contrariul a generat situația în care Rodideal Vitalie, nu a conștientizat elementul intelectual al laturii subiective a infracțiunii în formă de intenție directă, stabilit de articolul 17 din Codul penal și anume faptul că el își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabil și le-a dorit;

- nu este clar indicat, precum că declarația ar fi fost făcută în vederea producerii unor consecințe juridice, care ar fi ele, la concret. De asemenea, în învinuire este indicat evaziv, general și neclar, precum că declarația este producătoare de consecințe juridice de ordin contravențional sau penal, stipulate în art. 14 alin. (2) și (3) al Legii nr. 1264 din 19.07.2002 art. 14 alin. (2) și (3) al Legii nr. 1264 din 19.07.2002, iarăși ne fiind arătat concret, fiind o alternativă generală, de două alineate, alin. (2) și (3) art. 14 al Legii, ne fiind clar, care anume alineat, totuși alin. (2) sau alin. (3). În învinuire este indicat evaziv, general și neclar, precum că declarația este producătoare de consecințe juridice de ordin contravențional sau penal, stipulate în art. 14 alin. (2) și (3) al Legii nr. 1264 din 19.07.2002 privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere, care nu conțin careva scopuri, spre care declarantul ar putut pretinde, atunci când a făcut declarația sa, precum ca în vederea producerii unor consecințe juridice, de ordin contravențional sau penal. Or, ar fi absurd a înțelege, că îndeplinind declarațiile inculpatul le-a făcut în scop de a comite infracțiunea prevăzută de art. 352/1 Cod penal sau contravenția prevăzută de art. 330/2 din Codul contravențional, pentru ca acestea nu constituie scopul declarativ, ci pasibila consecința în cazul în care aceasta este neveridică;

- ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul nu conțin date referitoare la mijloacele și modul de săvârșire a infracțiunii, nu sunt expuse nici consecințele faptei, adică nu este reflectat caracterul prejudiciabil al infracțiunii. Pe când conform alin. (1) art. 14 Cod penal, infracțiunea este fapta prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție. Nu a fost demonstrat că Rodideal Vitalie a introdus intenționat careva date

vădit false în declarație, deoarece în această privință nu au fost aduse careva probe în confirmare și nu au fost respinse declarațiile inculpatului în această privință;

- din aceste considerente cauza penală urma a fi încetată, or, dacă specialiștii au întocmit încheierea din data de XXXXX, prin care s-a decis, de a înceta examinarea materialului dat, deoarece acțiunile lui Rodideal Vitalie, menționate în raportul OSUP al DGT „Nord”, maior Alexandru Bleandură, nu întrunesc elementele căreiva contravenții prevăzute de Codul Contravențional sau infracțiuni prevăzute de Codul Penal, atunci de ce inculpatul, ar fi trebuit să cunoască cu certitudine și nu ar fi putut fi sub incidența unei erori, ceea ce exclude latura subiectiva a infracțiuni, adică temeiul răspunderii penale;

- înaintarea învinuirii a fost efectuată în privința lui Rodideal Vitalie cu depășirea termenului legal, după ce calitatea de bănuیت expirase de drept, și astfel organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art. 22 Cod de procedură penală. Prin urmare, rezultă că procurorul a omis posibilitatea de a desfășura procesul în condițiile și în termenul stabilit de lege, inclusiv nu mai putea să-1 pună pe Rodideal Vitalie nici când sub învinuire, deoarece contrariul generează nulitatea ordonanței de punere sub învinuire, de altfel, conform alin. (1), (2) și (3) art. 251 Cod procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural, pentru că s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluï act;

- persistă alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea și exclud desfășurarea în continuare a procesului judiciar, respectiv în temeiul al. (4) pct. 1) art. 345, art. 350, 332, pct. 9) art. 275 Cod procedură penală, în cel mai rău caz, se impune încetarea procesului penal, deoarece soluția de încetare a procesului, nu a fost adoptată în ședința preliminară, reiterează că acuzarea n-a prezentat probe concludente și pertinente, care demonstrează vinovăția lui Rodideal Vitalie, la fel n-a infirmat că acțiunile incriminate nu constituie elementele infracțiunii, și nici a contravenției, respectiv la soluționarea cazului este necesar de a aplica cerințele imperative ale art. 8, alin. (2) art. 389 Cod procedură penală, de a interpreta în favoarea inculpatului toate dubiile în probarea învinuirii, or, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și

pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rodideal Vitalie a fost achitat pe art. 352<sup>1</sup> Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că învinuirea incriminată inculpatului Rodideal Vitalie, este una neclară și neconcretizată, or, deși organul de urmărire penală a pretins că Rodideal Vitalie, activând în funcția de inspector al Postului vamal Ungheni, Biroul Vamal Ungheni, numit în funcția respectivă în baza ordinului nr. XXXXX din XXXXX al directorului general a Biroului Vamal Centru, fiind astfel persoană cu funcție publică și respectiv, conform prevederilor art. (3) alin. 1) lit. f) al Legii nr. 1264 din 19.07.2002 privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere, fiind subiect al declarării veniturilor și proprietăților deținute, a depus la XXXXX în adresa Comisiei Naționale de Integritate a Republicii Moldova, declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2015, care, în conformitate cu prevederile art. 5 al Legii nr. 1264 din 19.07.2002, este obligatorie spre depunere, constituind un act public, personal și irevocabil, care se face în scris și pe propria răspundere, în care intenționat nu a declarat venitul obținut în anul 2015 în sumă de 578 354 lei sub formă de dividende de la SRL „XXXXX XXXXX”, în cadrul căreia, în perioada cuprinsă între XXXXX și XXXXX, acesta a fost unicul fondator și concomitent a activat în calitate de administrator, acesta nu a specificat în actul de învinuire în ce constă obiectul juridic special al infracțiunii, or, mențiunea despre faptul că „fiind producător de consecințe juridice de ordin contravențional sau penal, stipulate în art. 14 alin. (2) și (3) al Legii nr. 1264 din 19.07.2002”, nu poate fi reținută drept componentă a laturii obiective a art. art. 352<sup>1</sup> CP al RM (în redacția de până la modificările prin Legea nr. 134 din 17.06.2016, intrată în vigoare la 01.08.2016).

Deși organul de urmărire penală a pus la baza învinuirii și a probat faptul că prin acțiunile sale Rodideal Vitalie a denaturat adevărul prin faptul că nu a declarat venitul obținut în anul 2015 în sumă de 578 354 lei sub formă de dividende de la SRL „XXXXX XXXXX”, totuși instanța de apel a constatat cu certitudine că învinuirea adusă inculpatului poartă un caracter vag și abstract, având în vedere că lipsește acțiunea care atentează la valoarea socială ocrotită de art. 352<sup>1</sup> Cod Penal (în redacția de până la modificările prin Legea nr. 134 din 17.06.2016, intrată în vigoare la 01.08.2016), care constă în periclitarea relațiilor sociale cu privire la

încrederea publică în declarații, servind producerii unor consecințe juridice.

Pentru a fi obiectul material al infracțiunii specificate la art.352<sup>1</sup> CP al RM, declarația trebuie, potrivit legii sau împrejurărilor, să servească pentru producerea unor consecințe juridice pentru declarant sau terțe persoane. În alți termeni, se cere ca declarația să aibă, potrivit legii sau împrejurărilor, valoare probatorie și eficiență juridică, să fie aptă a servi, prin însuși faptul că a fost tăcută, la producerea consecințelor juridice avute în vedere de făptuitor și urmărite de către făptuitor, ultimul fiind acea persoană interesată în producerea acestor consecințe juridice, or în interesul unui terț.

Instanța de apel a reținut că în acțiunile inculpatului Rodideal Vitalie lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 352<sup>1</sup> CP al RM, or potrivit art. 2 al Legii nr. 1 58 din data de 04.07.2008, cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, funcționar public este persoană fizică numită, în condițiile prezentei legi, într-o funcție publică.

Infracțiunea prevăzută de art. 352<sup>1</sup> Cod penal al RM, în redacția de până la modificările prin Legea nr. 134 din 17.06.2016, intrată în vigoare la 01.08.2016, are ca semne secundare: un scop bine determinat și anume cu scopul producerii unor consecințe juridice pentru sine sau pentru o terță persoană, iar, acuzatorul de stat, înaintând învinuirea inculpatului Rodideal Vitalie, în baza art. 352<sup>1</sup> Cod penal al RM, care la momentul comiterii faptei avea un singur aliniat, în redacția de până la modificările LP134 din 17.06.16, M0245-246/30.07.16 art. 515 în vigoare 01.08.2016, nu a specificat prin ce anume sau prin care anumite acțiuni, declarantul, prin depunerea declarației necorespunzătoare adevărului, urma sau a obținut careva consecințe juridice pentru sine sau pentru o terță persoană, cu atât mai mult că în acest sens acuzatorul de stat nici nu a adus careva probe concludente și pertinente.

De asemenea instanța de apel cu certitudine a reținut că nici nu a avut un careva scop în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, cu atât mai mult că, deși acesta nu a declarat venitul obținut în anul 2015 în sumă de 578 354 lei sub formă de dividende de la SRL „XXXXX XXXXX”, prin formularul FVID14 pentru anul de gestiune 2015, se atestă, că în perioada depusă verificării unde sunt indicate dividendele în sumă de 578 354 lei, achitate pe numele lui Rodideal Vitalie de către SRL „XXXXX XXXXX”, Rodideal Vitalie a achitat și impozitului reținut din acesta.

Declarația pe venit a fost făcută cu scopul angajării, iar faptul că inculpatul nu a declarat venitul obținut în anul 2015 în sumă de 578 354 lei sub formă de dividende de la SRL „XXXXX XXXXX”, nu putea genera careva efecte juridice pentru inculpat la angajare.

Instanța de apel a reținut că legea penală incriminată inculpatului Rodideal Vitalie la momentul comiterii pretinsei fapte - art. 352<sup>1</sup> Cod penal, prevedea în mod obligatoriu că doar în cazul în care declarația se face în fața unui organ, aceasta urmează să producă consecințe juridice pentru sine sau pentru o terță persoană, or, deși legislatorul nu a specificat pretinsele consecințe juridice, la moment instanța de judecată ține cont de art. 3 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia „Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale, sânt interzise”.

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat că acțiunile lui Rodideal Vitalie nu întrunesc elementele laturii obiective ale acțiunii de fals în declarații în redacția veche a art. 352<sup>1</sup> Cod penal, or, scopul acestei infracțiuni este unul special și anume, scopul producerii unor consecințe juridice pentru făptuitor sau pentru o terță persoană.

În privința lui Rodideal Vitalie nu a fost demonstrat că prin depunerea declarației pe anul 2015, s-au produs consecințele juridice pentru inculpat sau o terță persoană, adică acesta a obținut unele avantaje, fapt ce denotă din nou, că acuzatorul de stat a înaintat lui Rodideal Vitalie Ion o învinuire formală și neclară, contrar prevederilor art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală.

În consecință, instanța de apel a conchis că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate careva argumente plauzibile, precum și probe concludente și pertinente ce ar confirma că inculpatul Rodideal Vitalie, la depunerea declarației cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2015, a avut un scop bine determinat prin neindicare a venitului obținut în anul 2015 în sumă de 578 354 lei, sub formă de dividende de la SRL „XXXXX XXXXX”, iar ca rezultat s-au produs careva consecințe juridice pentru sine sau pentru o terță persoană, astfel, că în afara oricărui dubiu, se constată evident și elocvent lipsa laturii obiective în acțiunile inculpatului în procesul completării formularelor declarației cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2015, fapt ce denotă că acesta urmează a fi achitat pe art. 352<sup>1</sup> Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Decizia instanței de apel din *20 martie 2019*, pronunțată integral la *17 aprilie 2019*, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în

procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, prin care, invocând ca temei pentru recurs prevederile *art. 427 alin. (1) pct. 6* Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei, cu menținerea sentinței fără modificări.

**5.1.** În motivarea recursului ordinar, procurorul a menționat că:

- în cazul în care, instanța de apel, nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror sau de către prima instanță și a ajuns la concluzia de a achita inculpatul, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza sentinței de condamnare, fapt ce pe caz nu a avut loc fiind prezentă o apreciere incorectă, tendențioasă și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale, nefiind indicat în decizie dovezi convingătoare, de ce în acțiunile inculpatului nu sunt prezente elementele infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală și constatate de către prima instanță;

- instanța de apel eronat a apreciat probatoriul prezentat, astfel, nu a îndeplinit prevederile normelor menționate mai sus, precum și explicațiile date de către Plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 14 al hotărârii nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, din sensul cărora rezultă că nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce se califică ca eroare și trage după sine casarea deciziei instanței de apel;

- acțiunile inculpatului Rodideal Vitalie, corect au fost calificate în baza art. 352<sup>1</sup> Cod Penal (în redacția legii vechi), și întemeiat menținută învinuirea și de către prima instanță, deoarece nu este necesar ca scopul în cauză să fie efectiv realizat, or, de cele mai dese ori, motivul infracțiunii specificate la art. 352<sup>1</sup> Cod Penal, constă în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, și astfel făptuitorul conștientizează că prin săvârșirea acțiunilor de declarare necorespunzătoare a adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor astfel de consecințe juridice comite fapta prejudiciabilă;

- vinovăția inculpatului Rodideal Vitalie se dovedește și prin declarațiile martorilor verificate prin citire în instanța de apel; analiza operațională întocmită la 04.05.2017 de Direcția Analiză Operațională și Evidență Informațională a DGA privind veniturile și proprietățile lui Rodideal Vitalie; procesul-verbal de examinare a documentelor din 25.09.201; ordonanța și procesul-verbal din 22.09.2017; procesul-verbal de examinare a documentelor din 25.09.2017; ordonanța de recunoaștere și

atașare la dosar a mijloacelor materiale de probă din 25.09.2017; formularul FVID14 pentru anul de gestiune 2015;

- prima instanță la deliberarea sentinței, a analizat în cumul toate probele prezentate de către acuzare prin prisma prevederilor art. 101 CPP, dându-le o apreciere corectă, care corespund stării de fapt stabilite de către organul de urmărire penală, fiind adevărate și corect le-a pus la baza sentinței de condamnare, iar instanța de apel nu a analizat în ansamblul toate probele administrate la dosar, nu a respectat în deplină măsură prevederile normelor menționate mai sus, a constatat neîntemeiat, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii imputate, prin ce s-au comis erori de drept.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către avocatul Malic Gheorghe în numele inculpatului Rodideal Vitalie, prin care a optat pentru respingerea ca inadmisibil a recursului procurorului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală sau recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că procurorul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivele și temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-

au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază*”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată și-a întemeiat soluția de casare a sentinței primei instanțe, prin care a fost încetat procesul penal în privința inculpatului Rodideal Vitalie în baza art. 352<sup>1</sup> Cod penal, și a fost liberat ultimul de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, concluzia la care a ajuns instanța de apel în urma verificării probelor apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală și a circumstanțelor cauzei, conformându-se cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, a emis o decizie care cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, și în partea contestată de procuror în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în respectiva decizie.

Colegiul penal, menționează că soluția instanței de apel privind casarea sentinței primei instanțe, prin care a fost încetat procesul penal în privința inculpatului Rodideal Vitalie în baza art. 352<sup>1</sup> Cod penal, și a fost liberat ultimul de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, este una corectă și argumentată, motive care Colegiul penal le însușește, astfel respinge alegațiile procurorului precum că instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor prezentate de acuzare care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate în baza art. 352<sup>1</sup> Cod penal, or, instanța de apel a reținut că învinuirea incriminată inculpatului Rodideal Vitalie, este una neclară și neconcretizată, deoarece, deși organul de urmărire penală a pretins că Rodideal Vitalie, activând în funcția de inspector al Postului vamal Ungheni, Biroul Vamal Ungheni, numit în funcția respectivă în baza ordinului nr. XXXXX din XXXXX al directorului general a Biroului Vamal Centru, fiind astfel persoană cu funcție publică și respectiv, conform prevederilor art. (3) alin. 1) lit. f) al Legii nr. 1264 din 19.07.2002 privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere, fiind

subiect al declarării veniturilor și proprietăților deținute, a depus la XXXXX în adresa Comisiei Naționale de Integritate a Republicii Moldova, declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2015, care, în conformitate cu prevederile art. 5 al Legii nr. 1264 din 19.07.2002, este obligatorie spre depunere, constituind un act public, personal și irevocabil, care se face în scris și pe propria răspundere, în care intenționat nu a declarat venitul obținut în anul 2015 în sumă de 578 354 lei sub formă de dividende de la SRL „XXXXX XXXXX”, în cadrul căreia, în perioada cuprinsă între XXXXX și XXXXX, acesta a fost unicul fondator și concomitent a activat în calitate de administrator, acesta nu a specificat în actul de învinuire în ce constă obiectul juridic special al infracțiunii, or, mențiunea despre faptul că „fiind producător de consecințe juridice de ordin contravențional sau penal, stipulate în art. 14 alin. (2) și (3) al Legii nr. 1264 din 19.07.2002”, nu poate fi reținută drept componentă a laturii obiective a art. 352<sup>1</sup> Cod penal (în redacția de până la modificările prin Legea nr. 134 din 17.06.2016, intrată în vigoare la 01.08.2016).

Deci, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești a constatat și expus situația de fapt și de drept reținută, just concluzionând, că acuzatorul de stat, înaintând învinuirea inculpatului Rodideal Vitalie, în baza art. 352<sup>1</sup> Cod penal, care la momentul comiterii faptei avea un singur alineat, în redacția de până la modificările LP134 din 17.06.16, M0245-246/30.07.16 art. 515 în vigoare 01.08.2016, nu a specificat prin ce anume sau prin care anumite acțiuni, declarantul, prin depunerea declarației necorespunzătoare adevărului, urma sau a obținut careva consecințe juridice pentru sine sau pentru o terță persoană, cu atât mai mult că în acest sens acuzatorul de stat nici nu a adus careva probe concludente și pertinente.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal consideră că, de fapt invocările recurentului sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poartă un caracter declarativ, ne fiind expuse argumente veridice în susținerea erorii pretins a fi comise de către instanța de apel, or, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, atât în fapt, cât și în drept.

La acest capitol, Colegiul penal apreciază ca fiind nefondate alegațiile recurentului și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul penal apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Colegiul penal reține că, în recursul declarat recurentul critică în bună parte hotărârea instanței de apel, prin prisma faptului că nu au fost apreciate la justa valoare probele prezentate de către partea acuzării, în opinia căroră acestea dovedesc vinovăția inculpatului Rodideal Vitalie în cele incriminate lui. Însă, verificând temeinicia deciziei adoptate de către instanța de apel, Colegiul penal consideră că criticile menționate nu și-au găsit confirmarea la caz, deoarece în urma analizei hotărârii contestate, atât cumulum de probe prezentate de către partea acuzării, cât și cele prezentate de către partea apărării, toate au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, raportat la criticile recurentului, Colegiul penal reiterează că acesta se referă în principal la chestiunea de apreciere a probelor. Prin urmare, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se constată că autorul acestuia expune conținutul unor probe cercetate de instanțele de fond, după care în cele din urmă conchid că acestea constituie un ansamblu probator indubitabil prin care se confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză, deoarece în speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea achitării inculpatului și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

Deci, Colegiul penal consemnează că instanța ierarhic inferioară, verificând cele imputate inculpatului Rodideal Vitalie, a conchis corect că ultimul nici nu a avut un careva scop în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, cu atât mai mult că, deși acesta nu a declarat venitul obținut în anul 2015 în sumă de 578 354 lei, sub formă de dividende de la SRL „XXXXX XXXXX”, prin formularul FVID14 pentru anul de gestiune 2015, se atestă, că în perioada depusă verificării unde sunt indicate dividendele în sumă de 578 354 lei, achitate pe numele lui Rodideal Vitalie de către SRL „XXXXX XXXXX”, acesta a achitat și impozitului reținut din acesta.

În acest context, instanța de recurs reține dispozițiile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit cărora, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază ca justificate concluziile instanței de apel, deoarece probele prezentate de către partea acuzării în vederea susținerii învinuirii înaintate ultimului, nu sunt certe și concludente sau de natură ce ar permite formarea unei concluzii justificate, în vederea stabilirii culpei în comiterea unei fapte prejudiciabile prevăzute de norma art. 352<sup>1</sup> Cod penal.

Finalmente, Colegiul penal a stabilit că cumulul de probe cercetat și analizat în cauza deferită judecării, circumstanțele stabilite în prezenta speță, au fost deplin cercetate de instanța de apel ce i-a permis de a ajunge la concluzia că acțiunile inculpatului Rodideal Vitalie nu întrunesc latura obiectivă ale acțiunii de fals în declarații în redacția veche a art. 352<sup>1</sup> Cod penal, or, scopul acestei infracțiuni este unul special și anume, scopul producerii unor consecințe juridice pentru făptuitor sau pentru o terță persoană.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

## DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, în cauza penală în privința lui *Rodideal Vitalie XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 27 decembrie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda